

Sentencja

1) Ze względu na fakt, że nie przyjęto niezbędnych środków w celu prawidłowego i całkowitego wykonania:

- w odniesieniu do uregulowań Regionu Flamandzkiego, art. 4 ust. 2 i 3 dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne zmienionej dyrektywą 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w związku z załącznikami II i III do tej dyrektywy,
- w odniesieniu do uregulowań Regionu Walońskiego, art. 4 ust. 1 w związku z załącznikiem I pkt 8 lit. a) i pkt 18 lit. a) dyrektywy 85/337 zmienionej dyrektywą 2003/35 i art. 7 ust. 1 lit. b) tej dyrektywy, oraz,
- w odniesieniu do uregulowań Regionu Stołecznego Brukseli, art. 4 ust. 2 i 3 w związku z załącznikami II i III dyrektywy 85/337 zmienionej dyrektywą 2003/35 i załącznika III jako takiego,

Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy.

2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 24 z 30.1.2010.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 31 marca 2011 (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Niedersächsisches Finanzgericht — Niemcy)
— Ulrich Schröder przeciwko Finanzamt Hameln

(Sprawa C-450/09) (¹)

(Swobodny przepływ kapitału — Podatki bezpośrednie — Opodatkowanie dochodów z tytułu najmu nieruchomości — Możliwość odliczenia renty wypłacanej jednemu z rodziców w ramach rozporządzenia na poczet przyszłego dziedziczenia — Warunek podlegania nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w danym państwie członkowskim)

(2011/C 152/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Niedersächsisches Finanzgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ulrich Schröder

Strona pozwana: Finanzamt Hameln

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Niedersächsisches Finanzgericht — Wykładnia art. 12 WE i art. 56 WE — Opodatkowanie dochodów z tytułu najmu i dzierżawy nieruchomości — Uregulowanie państwa członkow-

skiego uzależniająca możliwość odliczenia renty wypłacanej dotychczasowemu właścicielowi tych nieruchomości w ramach rozporządzenia na poczet przyszłego dziedziczenia od warunku podlegania nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w tym państwie

Sentencja

Artykuł 63 TFUE powinien być interpretowany w ten sposób, iż sprzeciwia się on uregulowaniu państwa członkowskiego, które zezwalając podatnikowi będącemu rezydentem na odliczenie rent płaconych jednemu z rodziców, który przekazał mu nieruchomości położone na terytorium tego państwa, od dochodów z tytułu najmu przysporzonych przez te nieruchomości, nie przyznaje takiego odliczenia podatnikowi niebędącemu rezydentem, o ile zobowiązanie do płatności tych rent wynika z przekazania rzeczonych nieruchomości.

(¹) Dz.U. C 37 z 13.2.2010.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 31 marca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varhoven administrativen sad — Bułgaria)
— Aurubis Bulgaria AD przeciwko Nachalnik na Mitnitsa Stolichna, dawniej Nachalnik na Mitnitsa Sofia

(Sprawa C-546/09) (¹)

(Kodeks celny — Cła — Dług celny w przywozie — Odsetki za zwłokę — Okres pobierania odsetek za zwłokę — Odsetki wyrównawcze)

(2011/C 152/12)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Varhoven administrativen sad

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Aurubis Bulgaria AD

Strona pozwana: Nachalnik na Mitnitsa Stolichna, dawniej Nachalnik na Mitnitsa Sofia

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Varhoven Administrativen Sad — Wykładnia art. 214 ust. 3, art. 222 ust. 1 lit. a) i art. 232 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1) oraz rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 (Dz.U. L 253, s. 1) — Pobranie przez krajowe organy celne odsetek za zwłokę od kwoty dodatkowych należności celnych za okres, który następuje po początkowym zaksięgowaniu należności celnych — Pobranie odsetek wyrównawczych za okres pomiędzy zgłoszeniem celnym i

późniejszym zaksięgowaniem należnej kwoty — Możliwość podwyższenia, w przypadku późniejszego zaksięgowania należności celnych, o kwotę odpowiadającą odsetkom za zwłokę obliczonym za okres pomiędzy powstaniem długu celnego a późniejszym zaksięgowaniem

Sentencja

- 1) Artykuł 232 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 1791/2006 z dnia 20 listopada 2006 r. należy interpretować w taki sposób, że odsetki za zwłokę od kwoty należności celnych pozostającej do pokrycia mogą być pobrane, na mocy tego przepisu, wyłącznie za okres po upływie terminu zapłaty rzeczony kwoty.
- 2) Wobec braku odnośnych przepisów w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającym przepisy w celu wykonania rozporządzenia nr 2913/92, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 214/2007 z dnia 28 lutego 2007 r., art. 214 ust. 3 rozporządzenia nr 2913/92, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem nr 1791/2006 należy interpretować w taki sposób, że organy krajowe nie są uprawnione, na mocy tego przepisu, do obciążenia dłużnika celnego odsetkami wyrównawczymi za okres pomiędzy pierwotnym zgłoszeniem celnym i retrospektywnym zaksięgowaniem długu celnego.
- 3) Ogólne zasady prawa Unii i w szczególności zasada ustawowej określoności czynów zabronionych i kar sprzeciwiają się temu, aby organy krajowe zastosowały wobec przestępstwa lub wykroczenia celnego sankcję nieprzewidzianą wyraźnie w przepisach krajowych.

(¹) Dz.U. C 80 z 27.3.2010.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 24 marca 2011 r. — Ferrero SpA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Tirol Milch reg.Gen.mbH Innsbruck

(Sprawa C-552/09 P) (¹)

(*Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Graficzny wspólnotowy znak towarowy TiMi KiNDERJOGHURT — Wcześniejszy słowny znak towarowy KINDER — Postępowanie w sprawie unieważnienia — Artykuł 52 ust. 1 lit. a) — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 — Ocena podobieństwa oznaczeń — Rodzina znaków towarowych*)

(2011/C 152/13)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Ferrero SpA (przedstawiciel: C. Gielen, advocaat)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: D. Botis, pełnomocnik), Tirol Milch reg.Gen.mbH Innsbruck

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 14 października 2009 r. w sprawie T-140/08 Ferrero SpA przeciwko OHIM — Tirol Milch, w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji R 682/2007-2 Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 30 stycznia 2008 r. uchylającej decyzję Wydziału Unieważnień o unieważnieniu słownego znaku towarowego „TiMi KINDERJOGHURT” dla towarów należących do klasy 29 w wyniku wniosku o unieważnienie złożonego przez skarżącą

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Ferrero SpA zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 80 z 27.3.2010.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 31 marca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-50/10) (¹)

(*Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywa 2008/1/WE — Zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola — Warunki udzielania pozwoleń na istniejące instalacje*)

(2011/C 152/14)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Alcover San Pedro i C. Zadra, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włosa (przedstawiciel: M. Russo, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 5 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz.U. L 24, s. 8) — Instalacje, które mogą oddziaływać na emisje do powietrza, środowiska wodnego lub gleby oraz poziom zanieczyszczeń — Warunki udzielania pozwoleń na istniejące instalacje